

Regisseur Levan Akin is een geboren Zweed en opgegroeid binnen verschillende culturen. Zijn ouders zijn van Georgische afkomst, geboren in Turkije en later verhuisd naar Zweden.

Dit komt tot uiting in de film die Luxor als afsluiting van het seizoen gaat draaien; de roadmovie CROSSING ISTANBUL, die leidt van Georgië naar Istanbul in Turkije.

Lia is een gepensioneerd docent geschiedenis en woont in een klein dorpje in Georgië. Haar zus is stervende en bij het afscheid geeft ze Lia een bijzondere opdracht: haar nicht Tekla zoeken. Tekla is een transgender, die door haar ouders is verstoten en thuis is weggelucht.

Ze gaat op onderzoek uit en hoort van haar buurjongen Archi, dat hij een postadres in Istanbul van Tekla heeft.

Hij wil dit onder één voorwaarde geven: als hij met haar mee mag reizen. Hij wil weg van zijn familie en elders een nieuw leven opbouwen.

Lia twijfelt aan de betrouwbaarheid van zijn gegevens en aan het met hem op stap gaan. Hij is ook in veel opzichten een tegenpool van haar, maar omdat ze niks anders heeft, stemt ze in.

Samen gaan ze op pad, vanuit Georgië over de Bosphorus richting Istanbul.

Ze weten alle twee dat het niet gemakkelijk zal zijn om Tekla daar te vinden.

Die is immers weggevlucht van haar familie en ondergedoken en zal er alles aan doen om niet zo maar gevonden te worden.

In Istanbul aangekomen en daar rondlopend ontmoeten ze op gegeven moment Evrim, een advocate en activiste, die zich sterk maakt voor transgenders en hen wil gaan helpen.

Dan volgt een wonderlijke tocht door Istanbul, en of ze uiteindelijk slagen in hun missie, wordt na 106 minuten duidelijk.....

Het doel van de regisseur was om te laten zien hoe mensen, hoe verschillend van aard ze zijn, toch met elkaar kunnen samenleven en daarbij voor de kleur van een stad kunnen zorgen.

In een interview zei hij daarover: "Ik hoorde bijvoorbeeld een verhaal van een Georgische opa die op het nieuws openlijk trots was op zijn trans kleindochter. Mensen vroegen hem: 'Waarom sta je achter haar als zelfs haar ouders dat niet doen?' Zijn antwoord was: 'Omdat ze mijn kleinkind is. Wat kan ik anders doen? Ik hou van haar.' Dat raakte me.

Over dat gevoel wilde ik een film maken.", aldus een geëmotioneerde Akin.

Duur film: 106 minuten.